

que consten en la revista *Catalana* (anys II, III, IV i V), hi ha les que es troben en les fulles dels *Analecta Montserratensia*, publicació dels ilustrats Pares Benedictins de Montserrat.

L'Ateneu Barcelonès, l'entitat per la qual econòmicament ha fet tant i en la qual ha treballat fins els darrers dies de la seva curta i fructuosa existència, l'ha aixecat, per quatre vegades, al cobejat soli de la seva Presidència, en els cursos acadèmics de 1908 a 1909, de 1909 a 1910, de 1913 a 1914, de 1914 a 1915. Correspongué a bastament a la confiança dipositada en ell, a més de l'obra que hi realitzà, llegint els següents discursos presidencials en les corresponents Sessions Inaugurals. El dia 29 d'octubre de 1908, *Els malalts pàries*, estudi històrico-mèdic referent als leprosos, brodat amb un esperit de caritat inimitable. *L'Ètica en el lèxic catalanesc*, curs de 1909 a 1910: enunciat que explica l'importantíssim objectiu perseguit i assolit. *De feminisme*, en la Inaugural del 21 de desembre de 1915, en el qual tracta, amb gran contingut de dades històriques, del referent al feminisme pretèrit i encara en el concepte de cultura. *Una monja metgessa*, en la inaugural de 1915 a 1916. Peça històrica d'immens valor, que revela els coneixements que de la Medicina pretèrita posseïa l'autor i que resulta una exposició clara i precisa d'una de les èpoques més calamitoses de França i de la vida íntima monacal d'aquell temps. *Enaltim el verb de Catalunya*, curs de 1916 a 1917. Amb el lema: "I aquell esperit cal cercar-lo a través d'aquesta varietat misteriosa, tractant la paraula com cosa sagrada, inviolable, parlant cadascú amb sànt amor la llengua innocent del poble en què Déu l'ha posat, donant-li en ella son verb creador, parlant sols en plenitud de sentir i puresa d'expressió i estalviant temerosament el sacrilegi de la paraula artificiosa o grollera. Maragall: "Elogi de la paraula". Discurs inaugural de l'Ateneu Barcelonès, Any 1903, lema que constituí l'eix de la seva exemplar i entusiasta dissertació.

Com era natural i també pels seus propis mereixements, fou nomenat acadèmic de l'"Acadèmia de Bones Lletres". Hi ingressà el dia 26 de maig de 1918, llegint un acurat treball referent a *En Jaume Ramon Vila, Heraldista Català de començament del segle XVII*. Perquè es vegi l'amor que servava per la seva professió, copio el següent paràgraf: "Esperonat per les meves aficions, cobejava parlar-vos de quelcom d'Història o Literatura relacionat amb la Medicina Catalana: però, l'avinentesa d'ésser posseïdor del Manuscrit original y inèdit del *Tractat d'armoria*, obra cabdal d'En Jaume Ramon Vila, m'obliga moralment a prescindir del meu propòsit y escollir com a tema d'aquest discurs, l'aspecte més sobresortint de l'esmentat historiari català, tan meritíssim com ignorat entre nosaltres."

Dels treballs realitzats per a l'Acadèmia de Bones Lletres, els més, publicats en el *Butlletí*, hem pogut apuntar els següents: *Discurs de resposta en la solemne recepció pública de Don Lluís Domènech i Montaner*, 5-VI-1921.

Joan I i les supersticions (Fragment, juliol a setembre 1921).

Memorial de greuges que "els missatgers de la Ciutat de València presenten al Rey Joan I d'Aragó", 1 setembre 1923.

Un cirurgià barber barcelonès de la XV.^a centúria. Octubre-desembre, 1923.

Notes històriques (testament sacramental curiós: any 1398). Octubre-desembre 1924.

Discurs de contestació llegit en l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona en la solemniat recepció pública de don Anfós Par y Tusquets. 30 novembre 1924.